

РЕШЕНИЕ

№ 1447

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **14096** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на М. А. А. Е., гражданин на Е., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9, чрез адв.В. И., срещу Отказ рег. № 5364р-19301 от 16.10.2019 г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, с който му е отказано издаване на разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на отказа поради непосочване на фактически и правни основания за издаването му и при неправилно приложение на материалния закон. Посочва, че издаденият от административния орган акт в условията на обвързана компетентност е в несъответствие с принципа на пропорционалност по чл.8, пар.2 от ЕКПЧ. Визира нарушение на чл.4, пар.1 и чл.6, пар.1 от Директива 2003/109/ЕО. Претендира се отмяната на акта и присъждане на разноски.

Ответникът директор на Дирекция „Миграция“ – МВР, представляван от юрк. Ч., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава мотивирано становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във

връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

Със Заявление рег. № Г-7596 от 05.08.2019 г. М. А. А. Е., гражданин на Е., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], е поискал предоставяне на право на постоянно пребиваване в България на основание чл.25, т.5 от ЗЧРБ – пребивавал е законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на последните 5 години преди подаване на заявлението за постоянно пребиваване.

В оспорения акт е посочено, че към заявлението са приложени изискуемите според чл.34, ал.1 и чл.38а ППЗЧРБ документи, същото е подадено по образец и в изискуемия срок, доколкото чужденецът пребивава въз основа на разрешение за продължително пребиваване до 07.11.2019 г. Въпреки това е постановен отказ, мотивиран с писмо № 69/29.08.2019 г. на ДАНС, за което е посочено, че е относимо към разпоредбата на чл.26, ал.2 ЗЧРБ – лицето с действията си е поставило или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност. Изложени са мотиви, че отказът е съобразен с чл.8, пар.2 от ЕКПЧ.

Актът е връчен на М. А. А. Е. на 04.12.2019 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 16.12.2019 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му. Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл.44, ал.1 ЗЧРБ – ръководител на службата за административен контрол на чужденците.

По силата на чл. 22, ал.1, т.4 ЗЧРБ пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на разрешение на службите за административен контрол на чужденците, което се издава след писмено становище от Държавна агенция "Национална сигурност". Основанията за отказ за издаване на разрешение за пребиваване или за продължаване срока на пребиваване са посочени в нормата на чл.26, ал.1 ЗЧРБ чрез препращане към чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 – 23 ЗЧРБ. В случая оспореният отказ не съдържа посочване на конкретно правно основание по чл.10, ал.1, а единствено цитиране на изброяването по чл.26, ал.1 ЗЧРБ. В мотивите на акта е възпроизведено съдържанието на чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ – лицето с действията си е поставило или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност. Предвид цитираното в акта писмо № 69/29.08.2019 г. на ДАНС, предвид задължението на органа по чл.22, ал.4 ЗЧРБ да издаде разрешение след писмено становище на ДАНС и предвид възпроизведеното съдържание на чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ в мотивите на отказа, съдът приема, че непосочването на последната разпоредба като правно основание за издаването му, извън възпроизведената норма на чл.26, ал.1 ЗЧРБ, не нарушава правото на защита на засегнатото лице да разбере съдържанието на акта и да организира защитата си срещу него.

Съгласно чл.38а ЗЧРБ за предоставяне право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците прилагат към подадените от кандидата документи по чл. 34, ал. 1 служебна справка от информационните фондове на МВР за законното и непрекъснато пребиваване на чужденеца през последните пет години на територията на страната. В случая не е спорно, че жалбоподателят е предоставил изискуемите документи и отговаря на изискването по чл.38а ППЗЧРБ. Спорен е материалноправният въпрос относно наличието на основание по чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

Отказът се основава на писмо вх.№ 69/29.08.2019 г., с което ДАНС дава отрицателно становище по заявлението на жалбоподателя за получаване на разрешение за постоянно пребиваване. Писмото е мотивирано с нормата на чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ, пресъздадена в акта. Според цитирана в писмо вх.№ 69/29.08.2019 г. справка рег. № RB 202001-001-03-Г-6-4155 от 16.08.2019 г. на ДАНС агенцията възразява на посоченото лице М. А. А. Е. да бъде предоставен статут на продължително пребиваване в страната.

Съгласно чл.26, ал.1 ЗЧРБ отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на АПК. Както по силата на специалния закон (чл.26, ал.11 ЗЧРБ), така и съобразно общоприложимото изискване по чл.59, ал.2 АПК административният акт следва да бъде мотивиран. В случая, административният орган е цитирал основанието по чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ, но не го е подкрепил, както с конкретни твърдения за действия на чужденеца, с които той поставя в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или конкретни данни, че действията против националната сигурност, така и с доказателства за това. Цитираното вх.№ 69/29.08.2019 г. на ДАНС също не съдържа относима и релевантна информация, а единствено възражение, което не се основава на никакви факти и обстоятелства.

Според чл.6, пар.1 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (Директива 2003/109/ЕО) Държавите-членки могат да откажат предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ по причини, свързани с обществения ред и сигурност. Когато се взема подобно решение, държавата-членка отчита сериозността или естеството на нарушението на обществения ред или обществената сигурност или опасността, която представлява съответното лице, като се взема предвид също и продължителността на пребиваване и съществуването на връзки с държавата, в която пребивава.

По отношение на чуждия гражданин М. А. А. Е., както в Отказ рег. № 5364р-19301 от 16.10.2019 г. на директора на Дирекция „миграция“, така и в писмо вх.№ 69/29.08.2019 г., не са посочени никакви конкретни обстоятелства – действия или друго поведение, относимо към нарушение на обществения ред и обществената сигурност или указващи на опасността на лицето за националната сигурност. Това обуславя материална незаконосъобразност на акта поради липса на основанието по чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ, на което е издаден.

Изложеното обосновава отмяна на оспорения отказ на основание чл.172, ал.2 АПК поради неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да

се присъдят сторените разноси в размер на 10 лв. за държавна такса. Съгласно задължителното тълкуване, дадено в т.1 от Тълкувателно решение № 6/2013 г. на ОСГТК на ВКС когато възнаграждението е заплатено в брой, този факт следва да бъде отразен в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото. В този случай той има характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но и заплатила адвокатското възнаграждение. Представеният от адв.И. договор за правна помощ и съдействие от 29.11.2019 г. не съдържа отбелязване за заплащане в брой на договореното адвокатско възнаграждение, което препятства неговото присъждане като разноси.

Водим от горното, Административен съд София – град, I отделение, 69-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. А. Е., гражданин на Е., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9, чрез адв.В. И., Отказ рег. № 5364р-19301 от 16.10.2019 г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, с който му е отказано издаване на разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за произнасяне по Заявление рег. № Г-7596 от 05.08.2019 г. М. А. А. Е., гражданин на Е., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], за предоставяне на право на постоянно пребиваване в България, при съобразяване с указанията по тълкуване на закона, дадени с настоящето решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ – МВР да заплати на М. А. А. Е., гражданин на Е., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 9, чрез адв.В. И., разноси в размер на 10 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението да страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: